ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIR GORDON SLYNN της 14ης Μαΐου 1985 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Η υπό κρίση υπόθεση περιήλθε στο Δικαστήριο με αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ με ημερομηνία 26 Ιουλίου 1984 το Tribunal de grande instance του Avignon στο πλαίσιο ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιόν του.

Στη δίκη αυτή, ο Bernard Girault, διευθυντής μιας υπεραγοράς « Auchan » καθώς και η εταιρία Samu-Auchan, κατηγορούνται για παράβαση της γαλλικής νομοθεσίας περί καθορισμού κατωτάτων τιμών λιανικής πωλήσεως βενζίνης, και ιδίως της υπουργικής απόφασης 83-58/A της 9ης Νοεμβρίου 1983. Ο Girault ισχυρίστηκε προς υπεράσπισή του ότι η υπουργική αυτή απόφαση αντιβαίνει στο κοινοτικό δίκαιο. Προς επίλυση του ζητήματος αυτού, το Tribunal υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο ερώτημα για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως:

« 1) Μπορεί ο καθορισμός κατωτάτης τιμής λιανικής πωλήσεως των καυσίμων στην εσωτερική γαλλική αγορά να θεωρηθεί, ενόψει του κοινοτικού δικαίου και ιδίως του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΟΚ, ως μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος με ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών;

2) Συνιστούν λόγους δημόσιας τάξεως ή δημόσιας ασφάλειας, κατά την έννοια του άρθρου 36 της Συνθήκης της Ρώμης, τα επιχειρήματα που προέβαλε η υπηρεσία ανταγωνισμού και καταναλώσεως στις σελίδες 13, 14 και 15 του υπομνήματός της, ιδίως δε η μέριμνα υπεράσπισης στο εσωτερικό της χώρας των συμφερόντων των καταναλωτών με τη διατήρηση υγιούς ανταγωνισμού επί του εθνικού εδάφους για την εξασφάλιση της επιβίωσης των μικρών μεταπωλητών έναντι των ομίλων; »

Τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία ανέκυψε η υπό κρίση υπόθεση είναι παρόμοια με εκείνα της υποθέσεως 231/83, Cullet κατά Centre Leclerc, επί της οποίας το Δικαστήριο εξέδωσε απόφαση στις 29 Ιανουαρίου 1985. Ωστόσο, τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά στην υπό κρίση υπόθεση έλαβαν χώρα το Δεκέμβριο 1983 και επομένως διώκονται βάσει της υπουργικής απόφασης 83-58/A της 9ης Νοεμβρίου 1983 και όχι βάσει της υπουργικής απόφασης 82-13/A, την οποία κατήργησε και αντικατέστησε από τις 15 Νοεμβρίου 1983. Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν και κατά πόσο το στοιχείο αυτό μεταβάλλει τα πράγματα ως προς τα ανακύπτοντα κοινοτικού δικαίου ζητήματα.

Βάσει της γαλλικής νομοθεσίας που ίσχυε κατά το χρόνο των πραγματικών περιστατικών τόσο της υπόθεσης Cullet όσο και της υπό κρίση υποθέσεως, η κατωτάτη τιμή λιανικής πωλήσεως καθοριζόταν απλώς με αφαίρεση ορισμένου ποσού φράγκων ανά λίτρο από την ανωτάτη τιμή πωλήσεως ανά λίτρο, η οποία καθοριζόταν με μια σειρά από περίπλοκους υπολογισμούς που περιγράφονται στις προτά-

* Μετάφραση από τα αγγλικά.

σεις και στην απόφαση της υπόθεσης Cullet. Βάσει της υπουργικής απόφασης 82-13/A, που ήταν η επίδικη στην υπόθεση Cullet, το αφαιρετέο ποσό ήταν 9 centimes (εκατοστά του φράγκου) ανά λίτρο για την απλή βενζίνη και 10 centimes ανά λίτρο για τη βενζίνη σούπερ. Από τις 15 Νοεμβρίου 1983 τα αφαιρετέα ποσά μεταβλήθηκαν σε 16 centimes και 17 centimes αντιστοίχως με την υπουργική απόφαση 83-58/A, που είναι η επίδικη στην υπό κρίση υπόθεση. Πέρα από τη μεταβολή αυτή, το σύστημα καθορισμού της κατωτάτης τιμής λιανικής πωλήσεως στη Γαλλία παρέμεινε κατ' ουσίαν αμετάβλητο. Επομένως, η υπό κρίση υπόθεση αφορά ουσιαστικά τα ίδια ζητήματα κοινοτικού δικαίου με την υπόθεση Cullet.

Τα ερωτήματα που υπέβαλε το εθνικό δικαστήριο στην υπό κρίση υπόθεση θίγουν μερικά από τα ζητήματα αυτά.

Οι παρατηρήσεις που κατέθεσαν ο κατηγορούμενος, η γαλλική κυβέρνηση και η Επιτροπή δεν προσθέτουν τίποτε το ουσιώδες στα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν στο Δικαστήριο στην υπόθεση Cullet. Η απόφαση του Δικαστηρίου στην εν λόγω υπόθεση κάλυψε όλα τα σχετικά ζητήματα. Ειδικότερα, με τις σκέψεις 30 και 31 του σκεπτικού του, το Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα, το οποίο αναπτύσσεται στο δεύτερο ερώτημα στην υπό κρίση υπόθεση, ότι δηλαδή χωρεί επίκληση της προστασίας των καταναλωτών προς δικαιολόγηση της γαλλικής νομοθεσίας. Επιπλέον, δεν αποδείχτηκε, όπως άλλωστε δεν αποδείχτηκε και στην υπόθεση Cullet (σκέψεις 32 και 33), ότι συντρέχει καμιά από τις αναφερόμενες στο άρθρο 36 περιπτώσεις που να δικαιολογεί τους περιορισμούς των εισαγωγών και, κατά συνέπεια, να αίρει την απαγόρευση των μέτρων ισοδυνάμου αποτελέσματος του άρθρου 30.

Κατά την άποψή μου, για τους λόγους που αναπτύσσονται στην απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 1985 επί της υποθέσεως Cullet, οι απαντήσεις στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunal πρέπει να έχουν ως εξής:

« 1) Το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση που προβλέπει τον εκ μέρους των εθνικών αρχών καθορισμό κατωτάτης τιμής λιανικής πωλήσεως καυσίμων, όταν η κατωτάτη αυτή τιμή καθορίζεται με αφετηρία μόνο τις τιμές παραλαβής από τα εγχώρια διυλιστήρια, αυτές δε οι τιμές παραλαβής συνδέονται με την ανωτάτη τιμή, η οποία υπολογίζεται βάσει μόνο των τιμών κόστους των εγχώριων διυλιστηρίων σε περίπτωση που οι τιμές των καυσίμων στις ευρωπαϊκές αγορές αποκλίνουν περισσότερο από 8 % από τις τελευταίες.

2) Δεν αποδείχτηκε ότι οι κανονιστικές αυτές διατάξεις δικαιολογούνται για λόγους υπερασπίσεως των συμφερόντων των καταναλωτών.

3) Καμιάς από τις περιπτώσεις του άρθρου 36 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν αποδείχτηκε η συνδρομή, ώστε να εκφεύγει η εν λόγω κανονιστική ρύθμιση της απαγορεύσεως του άρθρου 30 της Συνθήκης. »

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων των διαδίκων της κύριας δίκης. Ως προς τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθείτε.